

Kohn Edit Barátnőjével A Budai Hegyekben

Valamikor 1934-35-ben készült ez a kép egy kiránduláson. A kép bal szélén Gábor Klári barátnőm édesanyja ül, mellette Klári barátnőm, mellette az öccse, majd én vagyok, a kép jobb szélén lévőre pedig nem emlékszem, hogy kicsoda.

Angyalföldön volt egy zománcárugyár, a Fuchs és Schlichter, és egy ismerősöm 1927-ben vagy 1928-ban elhelyezett engem ott, mint gépírónőt. De a Schlichter, aki egy nagyon szigorú főnök volt, főleg azért vett fel, mert tudtam egy kicsit angolul, és angolul kellett bizonyos dolgokat megrendelni. Az épületben a tisztviselők lent voltak a földszinten, az emeleten egyedül Schlichter volt a főnöki szobában. Leszólt, hogy Kohn kisasszony, diktálok, és akkor föl kellett menni az emeletre. Az asztalából kihúzott egy kis fiókot, azon volt egy deszka, és én azon írtam, kézzel, gyorsírással, majd utána legépeltem az iratot.

Két évet dolgoztam a Fuchs és Schlichternél, amikor az akkoriban meglévő négy zománcgyár: a budafoki, a csepeli, a bonyhádi és a Fuchs kartellbe tömörült, és az irodájuk a Deák tér 16. alatt lett. Ott az irodák az alagsorban voltak, emlékszem, kétfordulós lépcsőn kellett lemenni. A kartellnél nagyon jó dolgom volt, nagyon szerettem ott lenni. Ott ismertem meg a Gábor Klári barátnőmet. Nyolc évvel volt fiatalabb nálam. Ő úgy született, hogy dongalába volt. Gyerekkorában ugyan megoperálták, és az javított egy kicsit a lábán, de én minden olyan munkát önként átvállaltam tőle, amiben állni kellett. Nagyon összebarátkoztunk, nagyon tudtunk egymásról mindent, és jártunk is egymás családjához. 1944-ben Klári is a gettóban volt a családjával, akárcsak én. Ma is tartjuk a kapcsolatot telefonon, és néha meg is látogatom.